

Johannes Hinterkeuser, jenannt „Fahrhannes“

Jeschrivve vun singem Enkel, dä och Johannes heeß, em johr 2007

Dä do op dem foto met dem bloemestruuß en der hand om stohl setz, dat es minge gruußvatter. Er fijert do singe 60. jebuurtsdag. Hä es em johr 1866 jeboore woode, also moß dat foto em johr 1926 jemaat woorde sin. Ech weeß net mie, wer all die andere lück op däm foto senn, uuße däm kleene decke met dä vleege on däm hoot on dä zijaar en de linke hand: dat eß dä Willy Brentges, dat woor ene Sänger, Tenor natüürlich, so knubbelig we dä eß. Dä Mann hinge mingem gruußvatter, dat woor de Christoph Kühlem, ne Aanstricher von Mengde. Hä woor ene früngk von mingem vatter.

„Mengde“ saajen se op Platt en däm oort , dä op dem oortschild on op de landkaart „Menden“ jenannt widd.

Dat foto es also en Mengde opgenomme woode, on zwar bim aahle „Fahr“. Dozoh moode wesse, dat minge gruußvatter ne fährman woor, su ene aart „Charon“ wie bei de aahle Greeche; sing „Styx“ woor de Sieg: hä

hätt de fahr gestüürt zwesche Mengde on Trooßdorf, genauer de Hött. Dat woor famillijetradizion bei de Hinterküusers (esu woord de Famillijenaam op Mengdener Platt gesproche) för ville johrhunderte. Hä woor de letzte fährmann vun Mengde: em johr 1929 han se neven dem fahr en bröck jebaut vun betong; do woor minge gruußvatter arbeedsloos un die famillijetradizion woor am äng.

Minge gruußvatter woor ene beröhmte mann en Mengde; wenn de vum „Fahrhannes“ sprichs en Mengde, wessen die aahl lück och höckzedaag noch, vun wemm de redd eß. Wann hä gestorve woor, em johr 1950, do moote de schöller en den scholl vun Mengde ne aufsatz övver in schrieve, dorövver, wie hä jelääv hätt un watt hä jedonn hätt. Hä es begraave woorde op dem aahle freedhoff vun Mengde en de Meddelstrooß. Dat graav jidd et nit mieh: ming Eldere han et noh 25 johr, also 1975 opjelooße. Höck eß de Aahle Freedhoff ne park, wo me spaziere jon kan. Mengde es höck ne oortsdeel vun Zint Augustin. De verwaltung vun Zint Aujustin hätt ald zweimol övver de Fahrhannes jett rußjebraaht met enem beld vun im. Dat watt üür boven sehe künt, woor och dobei. En den weetschaff „Helikum“ en Mengde kanns de noch mieh fotos sehen vun mingem gruußvatter bim fahr. Ich zeegen üch hee noch en paar.

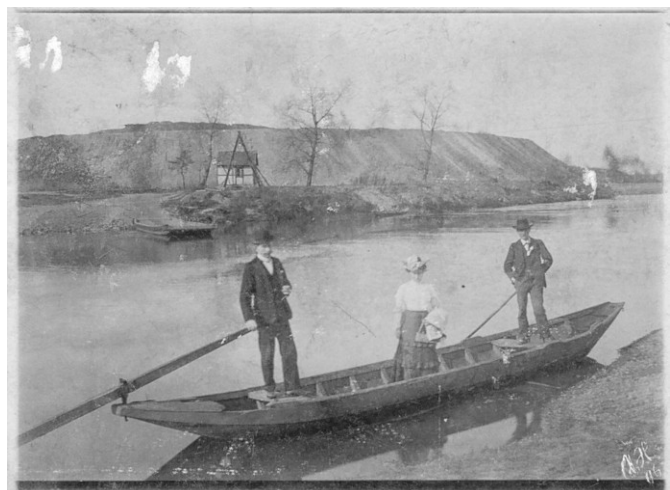

Hee süht ma minge gruußvatter bim aahle fahrhuus, links stohend, met dem fescher Heinrich Neff em johr 1927.

Minge gruußvatter hätt sing arbeed jedon et janze johr dorch, ejal ob et kalt oder heeß woor. Selves wenn de Sieg zojefroore woor oder et woor huuhwasser, hätt he op die „schaal“ opjepass („schaal“ sähten se för die fahr, dat fährboot). De Fahrhannes hatt ooch dat Rääch, fesch en de Sieg zo angele. Minge vatter hätt im dobei geholfe; hä hätt mir verzällt, datt se do damols janz vell fesch us de Sieh (su säht me op Platt) getrocke han: Aale, forelle, lachse on wat de noch mieh dir denke kanns! Damols wor de Sieh noch sauber! Die fesch hann se dann no huus jebraaht, on ming oma hätt emmer lekker esse davun jemaabt. Ming oma, datt woor övrijens dat Helene, jeboore em johr 1867 en de famillich Mehr en Meendorp. Ier Goldene Huutzick han se 1942 gefiehart, also mössen se 1892 gehierot han. Et Helene woor en leev frau! Dat weeß ech

vun minge motter. Ming oma es em johr 1949 gestorve, un ech hann wenich erinnerung aan se. Se moss och en resoluute frau gewese sen: minge vatter hätt verzällt, datt se ihr huus en Mengde an de Siehstrooß ömgebaut han; de gruußvatter eß noh de fahr geflohe, on sie moot de janze ömbau alleen beaufsichtije. Dat huus jitt et ooch nitt mieh; et eß 1950 verkoof woorde, und dann eß et späder afjeresse woorde, on op dä platz han se e neu huus jebaut. Vöör dem aahle huus hätt enne gruüße Ahornboom gestande; dä jitt et ooch nitt mieh! Schaad!

Esu soh die fahr em johr 1906 us. Em Hingegrund süht ma de schlackeberg vun de Klöckner-Mannstaedt-Werke on dafür et fahrhuus. Räächs em beld es minge gruußvatter. Wer dat lekker mädche, oder iehr die „feine dame“ em boot es, weeß ech leider net. Die fahr hing an en nem seel, dat woor över de fluß jespant; ma süht op dem beld für dem fahrhüüsje die balke zom fessmaache; ma moot dann nur die fahr met däm ruuder schräg en de strömung haale, dann jing et loss! Lang zick hatt de Fahrhannes nur su es schmal böötche; erjend wann mohten dann och grüßere karre met pääd, späder dann och autos övvergesatz wädde; do kreehte dann en grüßere fahr. De letzte mohte sech selver em 1. Weltkreeg von Linz am Rhing holle; dobei han em dann russische Kreegsgefangene geholfe, die dat boot vun Mondorf aan de Sieg erropp getrocke han; ma nennt dat „treidele“.

Hee süht ihr de „hillige famillich“ em johr 1916: wer die frau links eß, weeß ech net; dann kütt et Kathrin, die älste doochter (de sohn Fritz es net op dem foto, hä woor bei de marine on eß e johr später em iertschte Weltkreeg mem U-boot ongerjejange); dann ming oma Helene met em enkelche, minge

gruuvvatter, on räächs minge vatter, Johann, jeboore 1906 en Menge.

Hee könnde de Fahrhannes noch eens jruuß un von nohem sün op singe letzte fahr. Dat woor 1928; em hingergrund süht mer schon, wie se die neue bröck anjefange han ze baue. Dat jing noch net esu flöck: iersch han se noch ne fähler jemaat un de betong einseitig en die schalung enjijosse: do brooch alles zesamme un feel en et wasser; eene arbeeder es noch dobei duud jeblivve. Och schaad!

Dat sooh dann esu us:

Am Äng woord die bröck ävver fäädig jestellt un steiht hück noch. Für minge gruuvvatter woor dohmet ävver schluss mit singe langjöhrije arbeit als fährmann, on en jahrhunderte lange famillijetradizion woor och am äng. Irjentwie och schaad!

Autor: Schäng